

som man kan genkende som værende de principper, som noget, der vedtages i Sikkerhedsrådet, gøres efter. Og den måde, ting vedtages på i Sikkerhedsrådet, sker nu engang i en resolution. Derfor er der sådan set ikke noget som helst hokus-pokus i det.

Men det, som er meget afgørende, er, at det ikke er noget, som nogen hånligt kunne kalde for sådan en løs rundborde-diskussion om, hvordan man gør eller ikke gør, men at netop det ansvarlige organ i resolutionens form tager stilling til, hvordan det her skal håndteres i fremtiden, fordi det giver så stor anledning til politisk strid.

(Kort bemærkning).

Pia Christmas-Møller (KF):

Jeg synes, det sidste indlæg fra den radikale ordfører var særdeles konstruktivt. Det må jeg sige.

Det afgørende for regeringspartierne og for Det Konservative Folkeparti er, at vi på en konstruktiv måde får så mange som muligt på den internationale scene og særlig dem, der sidder ved beslutningsknapperne, til at forholde sig aktivt og helst positivt til disse principper, sådan som de er fremført og formuleret af Kofi Annan. Det kan man gøre på forskellige måder, bl.a. ved at bede Sikkerhedsrådet om at diskutere disse principper, forholde sig til dem og måske også udtale sig om dem.

Men vi har ingen interesse i at rejse sagen på en måde, hvor vi får de faste og permanente medlemmer imod os fra start. Det giver ingen mening, så er det selvmål, så har vi ikke fremmet sagen, så har vi faktisk gjort det modsatte. Det er det, vi risikerer, hvis vi følger oppositionens forslag i dag.

Hvis man følger regeringspartiernes forslag, fremmer man den fælles sag. Det er lige præcis først og fremmest ordet forpligter, der er hovedproblemet her. Det er jeg nødt til at sige. Det har været fremme i adskillige timer over for oppositionens hovedforhandler. Jeg er ked af, at det ikke har været fru Margrethe Vestager, der har været forhandler.

(Kort bemærkning).

Steen Gade (SF):

Man kan blive forvirret, men måske ikke nødvendigvis på et højere niveau, over det her juristeri.

Hvis vi fjerner ordet forpligter, vil resolutionen jo være akkurat lige så forpligtende. Det er

sådan set bare for at få en afklaring af det. Så vi kan sagtens fjerne ordet forpligter.

Men så forstod jeg, at så var fru Pia Christmas-Møllers argument et andet end det, som gik på, at hun havde gjort sig meget vred over, at der stod ordet forpligter. Når det nu bliver fjernet, har fru Christmas-Møller et nyt argument.

Er det egentlig ikke sådan, at den indenrigs-politik, der er i den her sag, er, at Venstre er uenig i det, der står i punkt 126? Jeg ved godt, at man ikke kan spørge De Konservatives ordfører om det, men er det ikke korrekt – så kan jeg spørge på den måde – at De Konservative er enig i alt, hvad der står i anbefaling 126 fra Kofi Annan?

(Kort bemærkning).

Pia Christmas-Møller (KF):

Vi støtter de principper, som Kofi Annan har lagt frem. Jeg vil gerne understrege, for at der ikke er nogen, der skal gå forvirrede herfra, at Det Konservative Folkeparti mener, at tiden er til, at vi satser alle kræfter på at styrke FN's beslutningskraft.

Men når det er sagt, skal vi jo ikke afskære os retten til på et eller andet tidspunkt ude i fremtiden at tage hånd om en humanitær katastrofe et eller andet sted i en situation, hvor FN måtte være handlingslammet, sådan som vi så det i Kosovo. Der vil vi naturligvis reservere os retten til at tage den moralske forpligtelse på os, præcis som den daværende SR-regering gjorde det, ingen tvivl om det.

Men vores satsning er at opbygge et stærkt internationalt system via FN, som er handlekraftigt, og som kan tage hånd om den slags situationer. Det er prioriteringen, benhårdt.

(Kort bemærkning).

Steen Gade (SF):

På den ene side siger fru Pia Christmas-Møller, at man bakker Kofi Annan fuldstændig op. På den anden side vil man ikke være med til det forslag, som vi andre har fremsat på et meget vigtigt område. Det er jo den konklusion, jeg kommer til.

Jeg kan også læse, og jeg kan også forstå, hvad der står på engelsk i punkt 126. Og nu er formuleringen om det der med forpligtelse jo taget ud. Så må det jo være på plads, eller hvad? Eller er der i virkeligheden en anden dagsorden?